

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11Csp/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616205781
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616205781.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31340890, zastúpená spoločnosťou AK Antol, s.r.o., so sídlom Kupeckého 2542/72, Pezinok, IČO: 47257024, proti žalovanej R. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, G. U., zastúpená opatrovníčkou L. M., bytom B. X, G. U., o zaplatenie sumy 3.316,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3.316,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.316,24 eur od 31.7.2016 do zaplatenia.

II. Vo zvyšnom rozsahu súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu na tunajší súd 12.8.2016 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 3.316,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.316,24 eur od 21.7.2016 do zaplatenia. Uvedený žalobný návrh žalobca odôvodnil nasledovnými skutkovými a právnymi tvrdeniami. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili 15.1.2014 zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 4.300 eur. Žalovaná ku dňu spísania žaloby uhradila celkovo sumu 983,76 eur. Predmetná zmluva bola v rámci konania vedeného na tunajšom pod sp.zn.: 6C/86/2016 právoplatne vyhlásená za neplatnú (30.7.2016.) Výzvou zo 7.7.2016 vyzval žalobca žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.316,24 eur ako sumy rozdielu medzi vyplateným úverom vo výške 4.300 eur a žalovanou zaplatenou sumou 983,76 eur, a to v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Žalobca si uplatnil z uvedenej sumy aj nárok na úrok z omeškania v sadzbe 5% ročne za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni doručenia výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia až do zaplatenia. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobca navrhol vykonať ako dôkazy zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretú medzi žalobcom a žalovanou 15.1.2014, aktuálny stav úveru vyhotovený ku 6.6.2016, (bez označenia ako návrhu na vykonanie dôkazu pripojené) vyčíslenie zostatku úveru od spoločnosti Profit Credit Slovakia, s.r.o. (adresované žalovanej) z 15.1.2014, výzvu žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia (adresovanú žalovanej) z 7.7.2016, a k nej príslušnú doručenkou o prevzatí tejto výzvy, rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k.: 6C/86/2016-37 z 16.6.2016, rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k.: 4Ps/10/2014-35 zo 17.10.2014.

2. Žalovaná doručila na tunajší súd 23.2.2017 písomne vyjadrenie k žalobe (v rámci odporu proti vydanému platobnému rozkazu) v ktorom uviedla, že žalovaná je dlhodobo liečená na psychiatrickej ambulancii. Je toho času zbavená svojprávosti, pričom úverovú zmluvu so žalobkyňou podpisovala pod nátlakom Š. Š., ktorý ju manipulatívnym spôsobom donútil podpísať danú zmluvu. Peniaze z úverovej zmluvy žalovaná neužila a nikdy ich v rukách nemala. Poukázala na priložené rozsudky, z ktorých má vyplývať, že Š. Š. sa k činu priznal, a je vinný v plnom rozsahu. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalovaná pripojila rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn.: 20C/208/2015-40 z 30.11.2015 a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn.: 3T/99/2015 z 14.9.2016. V osobitnom písomnom podaní doručenom na tunajší súd 15.8.2017 navrhla ako dôkaz o svojich skutkových tvrdeniach vlastnú výpoveď.

3. Na pojednávaní žalobkyňa len zopakovala svoje dovtedajšie tvrdenia, a žalovaná doplnila, že úver jej bol poskytnutý na jej účet vedený u žalobkyne, pričom na základe neskoršieho splnomocnenia pre pána Š., podpísaného žalovanou ako nespôsobilou osobou, pán Š. predmetnú sumu z účtu vybral, a preto vlastne žalovaná túto sumu nikdy neužila.

4. Žalobca výzvou zo 7.7.2016 vyzval žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3.316,24 eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy, ktorá bola doručená žalovanej 20.7.2016.

5. Za nesporné skutkové tvrdenia strán, ktoré netreba dokazovať, treba považovať skutkové tvrdenia podľa ktorých žalobca a žalovaná uzatvorili 15.1.2014 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej (na jej účet u žalobcu) sumu 4.300 eur, pričom žalovaná mu doteraz uhradila sumu 983,76 eur. Predmetná suma o úvere bola v rámci konania vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.: 6C/86/2016 právoplatne určená ako neplatná.

6. Nespornosť týchto skutkových tvrdení strán sporu vyplýva jednak zo zhodných tvrdení strán v zmysle § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku, a jednak z nepopretia skutkových tvrdení žalobcu žalovanou v zmysle § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku. V danom prípade síce ide o spotrebiteľský spor v zmysle § 290 a nasl. Civilného sporového poriadku, pretože ide o spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko za spory súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou môžu byť považované aj nároky z bezdôvodného obohatenia, avšak keďže ustanovenia § 290 a nasl. Civilného sporového poriadku nevylučujú možnosť aplikácie § 151 ods. 2 CSP, súd v súlade s ust. § 300 CSP toto ustanovenie (§ 151 ods. 2 CSP) v danej veci aplikoval.

7. Napriek tomu, že to pre nespornosť skutkových tvrdení nebolo nevyhnutné, súd vykonal dokazovanie ohľadne skutočnosti, že poskytnutý úver vo výške 4.300 eur bol poukázaný na účet žalovanej u žalobkyne, ktorú skutočnosť mal súd preukázanú obsahom zmluvy o úvere z 15.1.2014, kde sa uvádza, že úver sa poskytuje na účet žalovanej „v Poštovej“, ako aj dokazovanie ohľadne skutočnosti, že žalobkyňa dala žalovanej vo výzve zo 7.7. 2016 na plnenie lehotu 10 dní od doručenia výzvy, čo pri doručení tejto výzvy žalovanej 20.7.2016 znamená, že lehota splatnosti uplynula 30.7.2016, ktoré skutočnosti vyplývajú z obsahu tejto výzvy a príslušnej doručky.

8. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

9. Podľa § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

10. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba W. N. V. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Žalobca so žalovanou uzatvorili zmluvu o úvere, o ktorej bolo neskôr právoplatne vyslovené, že táto zmluva je absolútne neplatná, teda neplatná od počiatku. Ak je zmluva neplatná je každý z účastníkov (neplatnej zmluvy) podľa § 457 Občianskeho zákonníka povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Keďže žalovaná podľa tejto neplatnej zmluvy dostala sumu 3.316,24 eur (4.300 eur - 983,76 eur), ktorú doteraz nevrátila, bola ju povinná v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť žalobcovi. Z uvedeného dôvodu súd vyhovel žalobe v časti istiny v plnom rozsahu.

13. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že ona predmetnú sumu nedostala do vlastných rúk a následne ani neužila, súd v tejto súvislosti konštatuje, že táto námietka nie je právne významná, nakoľko tým, že bola uvedená suma úveru (4.300 eur) poskytnutá na účet žalovanej, má sa za to, že ju žalovaná „dostala“ v zmysle § 457 OZ, pričom nie je podstatné, že si ju neskôr sama z účtu v hotovosti nevybrala, ale vybral ju niekto iný, teda, že ju nemala v rukách a neužila ju. Záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej na základe zmluvy o úvere sumu úveru vo výške 4.300 eur, bola splnená v zmysle § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka pripísaním tejto sumy na účet žalovanej (v peňažnom ústave u žalobcu.) Na základe toho možno mať za to, že žalovaná predmetnú sumu „dostala“ v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, hoci ju nikdy reálne v rukách nemala, a hoci ju prípadne neskôr (na základe jej splnomocnenia, ktorého prípadná platnosť resp. neplatnosť je irelevantná, vybral a užil spomínaný pán Š..) Uvedené rozhodnutie však nevylučuje právo žalovanej domáhať sa svojich práva žalobou podanou vo vzťahu k páňovi Š..

14. Pokiaľ ide o uplatnené úroky z omeškania, súd priznal žalobcovi (v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka) nárok na úroky z omeškania z priznanej sumy istiny len za obdobie od 31.7.2016 do zaplatenia, a teda nie za obdobie od 21.7.2016 do zaplatenia, ako si ich uplatňoval žalobca v žalobe, nakoľko z obsahu výzvy na zaplatenie bezdôvodného obohatenia zo 7.7.2017 vyplýva, že žalovaná mala zaplatiť dlžnú sumu v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy, teda nie v deň nasledujúci po dni doručenia tejto výzvy. Vzhľadom na uvedené súd žalobu vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania za obdobie od 21.7.2016 do 31.7.2016 zamietol ako nedôvodnú. Úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády súd priznal v sadzbe 5% ročne, nakoľko základná úroková sadzba W. N. V. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (31.7.2016) predstavovala 0%.

15. Tieto úroky z omeškania priznal súd zo sumy (uplatnenej a súčasne aj priznanej) istiny vo výške 3.316,24 eur.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 262 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalobca má nárok proti žalovanej na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Porovnaním žalobného petitu a výroku rozsudku súd zistil, že žalobca požadoval priznať sumu 3.316,24 eur s príslušenstvom, pričom bolo mu priznaných 3.316,24 eur s príslušenstvom, teda žalobcu možno považovať za plne úspešného, a má proti žalovanej v zmysle § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným rozhodnutím, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.